

عنوان مقاله:

تحلیل رویکرد عدم تمرکز در نظام آموزشی ایران مبتنی بر منابع انسانی

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی تربیتی، دوره 4، شماره 6 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محبوبه عارفی

خلاصه مقاله:

با توجه به این که یکی از چالش های کنونی نظام آموزشی ایران، تصمیم گیری در رابطه با ادامه یافتن ساختار متمرکز یا تغییر آن به سمت غیر متمرکزی باشد؛ هدف این مقاله شناسایی ابعاد، سطوح، شرایط و پیچیدگی های ساختار عدم تمرکز و بررسی امکان تحقق آن بر مبنای تحلیل وضعیت موجود منابع انسانی نظام آموزشی ایران است. این بررسی با روش تحلیلی انجام گرفته است. نتایج این مطالعه نشان داد که در زمان حاضر با توجه به شرائط منابع انسانی در نظام آموزشی از بعد تخصص و مهارت و آمادگی های اولیه، واگذاری اختیارات تصمیم گیری و برنامه ریزی به طور کامل، به ویژه در حیطه برنامه های آموزشی و درسی، راهکار مناسبی در جهت پاسخگویی به نیاز های موجود نخواهد بود. چنین امری لازم است به صورت تدریجی و به ترتیب از مراحل بالاتر، نظام آموزشی آغاز گردد و از استان های آغاز شود که در این رابطه از آمادگی بیشتری برخوردارند. همچنین از دوره های تحصیلی همچون آموزش عالی و متوسطه که از آمادگی بیشتری برخوردار هستند انتقال قدرت صورت گیرد.

کلمات کلیدی:

نظام متمرکز، نظام غیر متمرکز، برنامه ریزی آموزشی و درسی، منابع انسانی، نظام آموزشی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1466846>

